Rok 1893.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXII. – Wydana i rozesłana dnia 14. maja 1893.

(Zawiera Nr. 73-80.)

73.

Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu z dnia 27. marca 1893,

którem podaje się do wiadomości dodatkowe zaliczenie gminy Felixdorf do szóstej klasy taryfy czynszów wojskowych (Dz. u. p. Nr. 225 z roku 1890).

Dodatkowo do obwieszczenia z dnia 14. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 225) zalicza się w porozumieniu z c. i k. wspólnem ministerstwem wojny gminę Felixdorf w Dolnej Austryi do szóstej klasy taryfy czynszów za pomieszczenia dla wojska, obowiązującej aż do końca 1895 roku.

Welsersheimb r. w. Steinbach r. w.

74.

Dokument koncesyjny z dnia 7. kwietnia 1893,

na kolej miejscowa wazko-torowa od Unzmarktu do Mauterndorf (kolej w dolinie Muru).

Franciszek Józef Pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Apostolski Wegierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Slawoński, Galicyjski, Lodo-koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

meryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austryacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Śląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

153

Gdy Wydział krajowy styryjski podał prośbę o udzielenie mu koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei miejscowej od Unzmarktu do Mauterndorfu, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsiębiorstwa, widzimy się spowodowani nadać rzeczonemu Wydziałowi krajowemu koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81) i z dnia 28. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 229) w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy Wydziałowi krajowemu styryjskiemu prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako miejscowa wąsko-torowa od stacyi Unzmarkt kolci Następcy tronu Rudolfa na Murau i Tamsweg do Mauterndorfu (kolej w dolinie Muru).

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument

- a) Uwolnienie od stępli i należytości od wszelkich umów, które to przedsiębiorstwo zawrze, od podań, które wniesie i od wszelkich dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą uskuteczniane, nakoniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:
 - tyczących się uzyskania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;
 - tyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei, aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

- b) uwolnienie od stępli i należytości od emisyi akcyj i obligacyj pierwszorzędnych wypuszczonych w celu uzyskania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi, jakoteż od kwitów tymczasowych i od zahipotekowania prawa zastawu na ciałach hipotecznych księgi kolei żelaznych przeznaczonych do zabezpieczenia obligacyj pierwszorzędnych lub na innych nieruchomościach, tudzież od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupnie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należytości, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom lub innym korporacyom autonomicznym;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłosci mocą ustawy był zaprowadzony, na lat trzydzieści, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Koncesyonaryusz obowiązany jest rozpocząć budowę kolei żelaznej w §. 1 wzmiankowanej natychmiast, skończyć ją najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojnią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać ma koncesyonaryusz na żądanie administracyi państwa stosowną kaucyą a to w papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedopełnienia powyższego zobowiązania, kaucya uznana być może za przepadłą.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszowi do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

O ileby do wybudowania kolei koncesyonowanej użyte być miały drogi publiczne, koncesyonaryusz winien postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani a względnie Władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwolenia do używania drogi.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej trzymać się powinien koncesyonaryusz osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i warunków koncesyjnych, które ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na to, że kolej ma być wąsko-torowa i że chyżość największa będzie zmniejszona, ministerstwo handlu uzna to za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda ministerstwo handlu.

§. 5.

Nadaje się koncesonaryuszowi prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, osobnej Spółki akcyjnej, która wnijść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Wypuszczenie w obieg obligacyj pierwszorzędnych, które tylko na walutę austryacką opiewać mogą, jest dopóty i o tyle wzbronione, dopóki i o ile ich oprocentowanie i umorzenie nie okaże się według wykazów, które ministerstwo handlu ma sprawdzić, trwale zapewnionem.

Natomiast nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wypuszczenia w obieg akcyj pierwszorzędnych, które mieć będą pod względem wypłaty odsetek i umorzenia, pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, za sumę, którą Rząd oznaczy.

Dywidenda należąca się od akcyj pierwszorzędnych, zanim akcye zakładowe nabędą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po cztery od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, jakoteż kosztów sprawienia parku kolejowego rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, tudzież odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po skończeniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będa należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Statut Spółki jakoteż formularze obligacyj pierwszorzędnych, akcyj zakładowych i pierwszorzędnych, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych. Taryfę wojskową stanowień, które tak w tej mierze jak i względem z dróg publicznych, którychby kolej używała.

ulg dla podróżujących wojskowych na austryackich kolejach państwowych kiedykolwiek obowiązywać beda.

Postanowienia te stosowane beda także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi, a to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przystąpić także do zawartej przez spółki kolei austryackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis tyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznemi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będa kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesyonaryusza mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej. Przepisy rzeczonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie beda ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesyonaryusza obowiązującemi wtedy, gdy zostaną mu urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszu tylko o tyle, o ile bedzie możliwem dopełnienie ich na kolei jako wąsko-torowej i drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwolonemi ułatwieniami.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

Koncesyonaryusz obowiązany jest w razie uruchomienia wojska i w razie wojny wstrzymać ruch na kolei koncesyonowanej bez pretensyi do wynagrodzenia o tyle i na tak długo, jak Władza wojskowa uzna za potrzebne do ruchów wojskowych lub stosuje się do przewozu osób i rzeczy według po- jakichkolwiek innych czynności wojennych na jednej

§. 9.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat 90, licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoję.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu z winy koncesyonaryusza nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 10.

Koncesyonaryusz nie jest upoważniony do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolei koncesyonowanej, wyjąwszy gdyby Rząd wyraźnie na to pozwolił.

Rząd zastrzega jednak sobie prawo objęcia ruchu na kolei koncesyonowanej każdego czasu i prawo utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryusza.

Warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w odpowiednim kontrakcie, który Rząd zawrze z koncesyonaryuszem.

§. 11.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia koncesyonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującemi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu obliczone będą towe i zasobne z kapitału zakładowego utwo czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu czasu przed chwilą odkupu, a z nich obliczony będzie średni dochód czysty jednoroczny.

Gdyby w chwili odkupu upłynęło już siedm lat ruchu, natenczas przy obliczaniu średniego czystego dochodu strącone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby jednak średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1. obliczony, nie wynosił najmniej takiej kwoty rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej potrzebnej do oprocentowania i umorzenia według planu obligacyj pierwszorzędnych, nym w §. 11, l. 5.

jeżeliby za zezwoleniem Rządu były emitowane, z doliczeniem raty rocznej, potrzebnej do oprocentowania po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd dla kolei koncesyonowanej zatwierdzonego i do umorzenia tego ostatniego kapitału w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas ta kwota roczna uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymicrzenia ceny odkupu.

- 3. Wynagrodzenie, które ma być zaplacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie koncesyonaryuszowi dochód w myśl ustępu 1go a względnie, o ileby zachodził jeden z przypadków w ustępie 2 przewidzianych, sumę roczną tamże wzmiankowaną, a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.
- 4. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych, zapłacić kapitał wyrównywający sumie zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po pięć od sta na rok wartości kapitałowej rat, które według postanowień ustępu 3go mają być półrocznie płacone, najmniej zaś sumie kapitału zakładowego imiennego przez Rząd zatwierdzonego, w chwili odkupienia jeszcze nie umorzonej.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą po kursieśrednim, jaki obligacye rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkiemi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materyałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 12.

Gdy koncesya utraci moc swoję i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależytości, licząc także park wozowy i zapasy materyałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne w rozmiarze wzmiankowanym w §. 11, l. 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoję straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 11), zatrzyma koncesyonaryusz na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się mu aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryusza z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależytości kolejowej.

§. 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego urzędnika, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do nadzoru nad tem urzędników na koszt koncesyonaryusza.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacyi, przedstawiającej dyrekcyą Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast ministerstwu handlu do decyzyi, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowem, niniejszem ustanowiony, koncesyonaryusz nie jest obowiązany płacić skarbowi państwa wynagrodzenia aż do dalszego zarządzenia.

Uwalnia się koncesyonaryusza od przepisanego w §. 89ym Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokalów urzędowych.

§. 14.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby nicznego zakupił odpowiednie gru pomimo poprzedniego ostrzeżenia ponawiało się ogólem 44.873 sążnie kwadratowe.

naruszenie lub zaniedbanie obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającemi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą przed upływem okresu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi ninicjszej i nadając koncesyonaryuszowi prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkiemi postanowieniami w niej zawartemi ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy ninicjszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia siódmego miesiąca kwietnia roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego trzeciego, Naszego panowania czterdziestego piątego.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

Bacquehem r. w.

75.

Ustawa z dnia 23. kwietnia 1893,

o uzyskaniu funduszów w celu nabycia gruntów pod budowę na potrzeby uniwersytetu niemieckiego i czeskiego tudzież szkoły głównej technicznej niemieckiej w Pradze i na założenie nowego uniwersyteckiego ogrodu botanicznego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, żeby w celu wystawienia budowli potrzebnych dla uniwersytetu czeskiego i niemieckiego tudzież dla szkoły głównej technicznej niemieckiej w Pradze, jakoteż w celu założenia tamże nowego uniwersyteckiego ogrodu botanicznego zakupił odpowiednie grunta rozległości ogólem 44.873 sążnie kwadratowe.

Cene kupna gruntów nabyć się mających ustanawia sie w sumie aż do 880.000 zł., uzyskać zaś należy takową w myśl ustawy z dnia 15. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 145) przez zaciągnięcie pożyczki w taki sposób, żeby potrzebny kapitał oprocentowany był po 33/4 od sta i żeby umorzony został w najwięcej 45 latach ratami pólrocznemi.

Kontrakty tyczące się nabycia tych gruntów uwalnia się od stępli i opłat.

§. 3.

Upoważnia się Rząd. żeby teraźniejszy ogród botaniczny uniwersytecki w Śmichowie na rzecz funduszu naukowego zapisany, sprzedał i żeby sumy przez tę sprzedaż uzyskanej użył na spłacenie części zaciągniętej pożyczki (§. 2).

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświecenia tudzież Mojemu Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 23. kwietnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Gautsch r. w. Taaffe r. w. Steinbach r. w.

76.

Ustawa z dnia 24. kwietnia 1893,

o uzyskaniu funduszów na wybudowanie domu dla biblioteki uniwersyteckiej w Grazu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, żeby przy nowym głównym budynku uniwersyteckim w Grazu wystawił pawilon na pomieszczenie biblioteki uniwersyletu gradeckiego.

§. 2.

Wydatek na budowę, na urządzenie wewnętrzne i wyporządzenie, jakoteż na odsetki interkalarne ustanawia się w sumie aż do 175.000 zł., o ileby zaś suma 800.000 zł. ustawa z dnia 7. maja 1890 (Dz. u. p. Nr. 87) na wystawienie głównego budynku uniwersyteckiego w Grazu, nie wystarczyła na pokrycie onegoż. kwota potrzebna uzyskana być ma w myśl ustawy kana być ma w myśl ustawy z dnia 15. sierpnia 1892

z dnia 15. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 145) przez zaciągnięcie pożyczki w sumie aż do sto pięć dziesiąt tysięcy (150.000) złotych w taki sposób, żeby potrzebny kapitał oprocentowany był najwięcej po cztery od sta i żeby umorzony został, poczynając od roku skończenia budowy, w najwięcej 45 latach, ratami półrocznemi.

§. 3.

Dochód z odsetek, które pożyczka ta nieść będzie dającemu ją instytutowi, uwalnia się od podatku dochodowego i od wszelkiego podatku, któryby w przyszłości na jego miejsce został zaprowadzony a potwierdzenia odbioru wypłaconych odsetek i spłaty kapitału, które z powyższego powodu będą wystawiane, uwalnia się od stępli i opłat.

S. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświecenia i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 24. kwietnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w. Gautsch r. w. Steinbach r. w.

Ustawa z dnia 25. kwietnia 1893.

o uzyskaniu funduszów na wybudowanie pawilonu dla kliniki chirurgicznej uniwersytetu wiedeń skiego.

Za zgodą obu Izh Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do wystawienia w I. dziedzińcu szpitalu powszechnego w Wiedniu budynku na pomieszczenie II. kliniki chirurgicznej uniwersytetu wiedeńskiego.

§. 2.

Wydatek na budowę, na urządzenie wewnętrzne i wyporządzenie, jakoteż na odsetki interkalarne itd. ustanawia się w sumie aż do trzysta pięćdziesiąt tysięcy (350.000) złotych, która uzy(Dz. u. p. Nr. 145) przez zaciągnięcie pożyczki w rzeczonej sumie maksymalnej, w taki sposób, żeby potrzebny kapitał oprocentowany był najwięcej po cztery od sta i żeby umorzony został, poczynając od roku skończenia budowy, w najwięcej 45 latach, ratami półrocznemi.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświecenia i Mojemu Ministrowi skarbu.

Schönbrunn dnia 25, kwietnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Gautsch r. w.

Steinbach r. w.

78.

Ustawa z dnia 26. kwietnia 1893,

o przedłużeniu terminów do ochrony własności literackiej i artystycznej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Wyłączne prawo wykonywania publicznie dzieła muzycznego lub dramatycznego, jeżeli prawo to istnieje jeszcze w chwili, gdy ustawa ninicjsza stanie się obowiązującą, przedłuża się o dwa lata poza okres patentem cesarskim z dnia 19. października 1846, Nr. 992 Z. u. s. oznaczony.

§. 2.

Ustawa niniejsza nie stosuje się do tych osób i scen, którym autor jeszcze przed wejściem onejże w wykonanie odstąpił bezpłatnie prawo wykonywania na cały okres ochrony.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 26. kwietnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Schönborn r. w.

79.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 5. maja 1893,

tyczące się postępowania z ułamkami kilograma zbadanej wagi netto wyrobów cukrowych.

W porozumieniu z królewsko-węgierskiem Ministerstwem skarbu rozporządza się na zasadzie Su 63go ustawy o opodatkowaniu cukru z r. 1888 (Dz. u. p. Nr. 97), że przy zapisywaniu wagi netto wyrobów cukrowych w zapiskach i regestrach. które według przepisów o opodatkowaniu cukru mają być utrzymywane, ułamki, wynoszące mniej niż pół kilograma, należy opuszczać, ułaunki zaś wynoszące pół lub więcej jak pół kilograma wstawiać do rachunku jako całe kilogramy, a to tak przy codziennem stwierdzaniu ilości wyprodukowanego gotowego, zdatnego do sprzedaży wyrobu cukrowego i przerobienia onegoż, jak i przy wprowadzaniu lub wyprowadzaniu wyrobów cukrowych na podstawie oznajmienia lub gdy chodzi o wynik badania zapasu.

Od tego zaokrąglania ułamków wyjmują się ilości wagi, z których tworzą się sumy ogólne do zapisków i regestrów wstawić się mające, a więc np. pojedyncze pozycye wagi w listach wagowych, oznajmieniach, zapiskach tyczących się próbek cukru itp.

Przy obliczaniu bonifikacyi wywozowej za cukier wyprowadzony za linią cłową zarządzone powyżej zaokrąglanie ułamków kilograma stosuje się tylko do ogólnej wagi netto ilości cukru, poddanych czynności urzędowej wywozowej na podstawie jednego oznajmienia.

Steinbach r. w.

80.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. maja 1893,

tyczące się wypuszczenia jednokoronówek waluty koronowej.

Stosownie do umowy z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu, kasy rządowe cesarskokrólewskie i królewsko węgierskie zaczną od dnia 16. maja 1893 puszać w obieg jednokoronówki waluty koronowej. w wartości imiennej a mianowicie przy wypłatach ograniczenia. w walucie austryackiej w ten sposób, że jednokoronówka liczona być ma za pięćdziesiąt centów waluty austryackiej.

Nikt nie jest obowiązany przyjąć w zapłacie jeduokoronówek za kwotę przenoszącą dwadzieścia pięć złotych waluty austryackiej a względnie pięć-

Jednokoronówki stępla austryackiego i węgier- dziesiąt koron, tylko kasy rządowe i publiczne skiego przyjmować należy, jak to przepisuje ustawa, przyjmować muszą w zapłacie jednokoronówki bez

> C. k. centralna kasa państwa w Wiedniu, tudzież c. k. kasy krajowe sprawujące czynności kas wymienniczych, będą przyjmowały jednokoronówki do wymiany za inne środki płatnicze w nieograniczonej ilości.

> > Steinbach r. w.